Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΖΑΝΤΙΖΟΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τ' «ὄνειρο» τοῦ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κι' ἡ ἔξυπνη συμπλήρωσί του ἀπ' τὸν ἀρχιρραβῖνο. Οὔτε μισός παπᾶς !... Ὁ βασιλιᾶς τῆς Περσίας κι' ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου. Τί κάνει ὁ φόβος !... Κολακεῖες αὐλικῶν. Ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν, τὸ λιοντάρι κι' οἱ δειλοὶ συνοδοί του. Ἡ ἑτοιμελεγία τοῦ βεζύρη.

ΙΔΑ στὸν ὕπνο μου ἕνα ὄνειρο, ἀπ' τὰ πιὸ παράξενα. Ἔλεγε μιὰ μέρα ὁ Ἕλλην πατριάρχης στὸν ἀρχιρραβῖνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὀνειρεύτηκα πὼς ἡ πύλη τοῦ παραδείσου, ἀπὸ ἀπροσεξία τοῦ φύλακα, εἶχε μείνει μισάνοιχτη κι' ὅτι ἕνας φτωχὸς Ἑβραῖος τὰ κατάφερε καὶ τρύπωσε μέσα κρυφά ! Ὅταν ὅμως οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου τόπου τὸν ἀνακάλυψαν, δημιουργήθηκε μεγάλο σκάνδαλο ! Ἀλλὰ μὲ τί τρόπο νὰ τὸν διώξουν, χωρὶς φασαρία καὶ προπάντων χωρὶς βία, ποὺ εἶνε πρᾶγμα ἄγνωστο κι' ὄχι συγχωρημένο στὸν παράδεισο ;

Ὁ Ἅγιος Πέτρος σκέφτηκε τότε ἕνα τέχνασμα : Ἔβαλε ἕναν ἔμπορο μ' ἕνα ὡραῖο χαλὶ στὸν ὦμο νὰ περνάει καὶ νὰ ξαναπερνάει ἔξω ἀπ' τὴν πύλη τοῦ παραδείσου καὶ νὰ διαλαλεῖ σ' ὅλους τοὺς τόνους :

» Εἴκοσι λίρες ἀξίζει τὸ πάλαιο περσικὸ αὐτὸ χαλί, κι' ἐγὼ τὸ οἴνω γιὰ σαράντα γρόσια μονάχα !...

»Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἑβραῖος, τέντωσε τ' αὐτί του, γιὰ ν' ἀκούσει πιὸ καλά. Κι' ὅταν ξανάκουσε στὴ δεύτερη τὴ βόλτα τοῦ ἐμπόρου πὼς πουλοῦσε τὴν πολύτιμη πραμάτια του σὲ τιμὴ τόσο συμφερτική, ὁ παμπόνηρος Ἑβραῖος εἶχε κιόλας σηκωθῆ ἀπάνω. Στὴν τρίτη βόλτα τοῦ ἐμπόρου, ἔτρεξε στὴν πύλη καὶ περίμενε νὰ τὸν ξαναδοῦν, ἀπὸ φόβο μήπως παράκουσε... Κι' ὅταν στὴν τέταρτη βόλτα τοῦ ἐμπόρου βεβαιώθηκε πὼς ἄκουσε καλὰ καὶ δὲν γελάστηκε, κι' ὅτι τὸ ὡραῖο χαλὶ τῶν εἴκοσι λιρῶν πουλιόταν μοναχὰ γιὰ λίγα γρόσια, παράτησε καὶ τὸν παράδεισο καὶ τὰ καλὰ του καὶ βγῆκε ἔξω νὰ μιλήσῃ τοῦ ἐμπόρου καὶ ν' ἀγοράσῃ τὸ χαλί του. Τὴ στιγμὴ ὅμως αὐτὴ ὁ Ἅγιος Πέτρος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ κλειδώσῃ γρήγορα - γρήγορα τὴν πύλη τοῦ παραδείσου καὶ νὰ τὴν ἀμπαρώσῃ ἀπὸ μέσα γιὰ καλά.

Ὁ ἀρχιρραβῖνος, ποὺ ἄκουγε ὥς τὴ στιγμὴ αὐτὴ τὸ ὄνειρο τοῦ πατριάρχη, χωρὶς νὰ βγάνῃ λέξι, ἄνοιξε τέλος τὸ στόμα του καὶ εἶπε :

—Πῶς ; Ἐδῶ τελειόνει τ' ὄνειρό σας, μακαριώτατε ; Δὲν ξέρετε λοιπὸν τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἱστορίας ;... Ἀκούστε το : Ἀφοῦ ὁ Ἑβραῖος ἀγόρασε τὸ χαλί, ἐπειδὴ εἶχε γλυκαθῆ ἀπ' τὰ ἀγαθὰ τοῦ παραδείσου, θέλησε νὰ ξαναγυρίσῃ ἐκεῖ. Χτύπησε λοιπὸν στὴν πύλη. Ὁ Ἅγιος Πέτρος ἔβγαλε τὸ κεφάλι του ἀπ' τὸ μικρὸ παραθυράκι, ποὺ εἶνε δίπλα ἐξεπίτηδες, γιὰ νὰ βλέπῃ ἐκείνους ποὺ χτυποῦνε, χωρὶς ν' ἀνοιγκάζεται ν' ἀνοίγῃ, καὶ τοῦ εἶπε :

»—Λυποῦμαι πολύ, φίλε μου, ἀλλὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ βαστάω τὸν κανονισμό. Δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σ' ἀνοίξω νὰ μπῆς μέσ' στὸν παράδεισο, γιατὶ δὲν εἶσαι βαφτισμένος. Πήγαινε νὰ βαφτισθῆς, κι' ἔπειτα ἔλα...

»—Καλά ! τοῦ ἀποκρίθηκε τότε ὁ Ἑβραῖος μ' ὅλη τὴν ψυχραιμία του. Στεῖλτε μου ἕναν Ἕλληνα παπᾶ, γιὰ νὰ μὲ κατηχήσῃ καὶ νὰ μὲ βαπτίσῃ...

Ὁ Ἅγιος Πέτρος ἔμεινε σύμφωνος καὶ τοῦ εἶπε νὰ περμένῃ, γιὰ νὰ πάῃ νὰ τοῦ βρῆ μέσ' στὸν παράδεισο ἕναν Ἕλληνα παπᾶ καὶ νὰ τοῦ τὸν στείλῃ. Ὁ Ἑβραῖος περίμενε μιά, δυό, τρεῖς ὥρες, ἀλλ' ὁ Ἅγιος Πέτρος δὲν φαινόταν. Στὰ τελευταῖα πρόβαλε πάλι τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παραθυράκι καὶ εἶπε τοῦ Ἑβραίου :

»—Πήγαινε, παιδί μου, γιατὶ ἀδίκως περμένεις. Ἔψαξα μέσα σ' ὅλο τὸν παράδεισο, ἀλλὰ δὲν βρῆκα οὔτε μισὸ Ἕλληνα παπᾶ !...».

Κόκκαλο ὁ πατριάρχης.

* * *

Μιὰ μέρα ἕνας βασιλιᾶς τῆς Περσίας δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψι τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου. Ὁ βασιλιᾶς, ἀπ' τὸ φόβο του, κοκκάλωσε... Φαντάστηκε πὼς ἔφτασε ἡ στερνή του ὥρα !... Ἀλλὰ ἕνας στεναγμὸς ἀνακουφίσεως βγῆκε ἀπ' τὰ χείλη του, ὅταν ἄκουσε τὸν ἄγγελο νὰ τοῦ λέῃ :

—Ὦ, βασιλιᾶ ! Δέκα χιλιάδες ἀπ' τοὺς ὑπηκόους σου πρόκειται νὰ πεθάνουν ἀπὸ πανοῦκλα !....

Πραγματικῶς, μόλις ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου πέταξε μακριὰ καὶ χάθηκε, μιὰ τρομερὴ ἐπιδημία ξαπλώθηκε σ' ὅλη τὴν Περσία. Κι' ὅταν ἐπιτέλους τὸ μεγάλο αὐτὸ κακὸ πέρασε, ὁ βασιλιᾶς, ποὺ ὅλον ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἦταν μανταλωμένος στὸ παλάτι του, ἔκανε μιὰ περιοδεία στὸ βασίλειό του, γιὰ νὰ παρηγορήσῃ τοὺς ἀνθρώπους του καὶ κυρίως νὰ μάθῃ πόσοι πέθαναν. Ἀπὸ κάθε χωριὸ καὶ πολιτεία ποὺ περνοῦσε, βαστοῦσε καὶ κατάλογο τῶν πεθαμένων. Κι' ὅταν στὸ τέλος θέλησε νὰ κάνῃ τὸ ἄθροισμα, βρῆκε πὼς οἱ πεθαμένοι εἶχαν φτάσει τὶς πενῆντα χιλιάδες ....

Τότε ὁ βασιλιᾶς ἀπόρησε καὶ σκέφτηκε : «Ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου μοῦ εἶχε πῆ πὼς θὰ πέθαιναν δέκα χιλιάδες. Πῶς τώρα βρέθηκε νάνται πενῆντα χιλιάδες οἱ πεθαμένοι ;»

Κι' ὅταν ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου τοῦ ξαναπαρουσιάστηκε, τοῦ εἶπε καταγανακτισμένος :

—Ὥστε καὶ οἱ ἄγγελοι λένε ψέματα καμμιὰ φορά ; Δὲν μοῦ εἶχες πῆ πὼς θάχανα δέκα χιλιάδες ἀπ' τοὺς ὑπηκόους μου ; Πῶς τώρα βρέθηκαν πενῆντα ;...

—Βασιλιᾶ μου, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἄγγελος, κάνεις κάποιο μικρὸ λάθος στὸ λογαριασμό. Ὅπως σοῦ εἶχα πῆ ἀπ' τὴν ἀρχή, δέκα χιλιάδες ἄνθρωποι θὰ πεθάνουν ἀπὸ πανοῦκλα....

—Ἀμὴ ἡ ἄλλες σαράντα χιλιάδες ; Ρώτησε σαστισμένος ὁ βασιλιᾶς.

—Ἐκεῖνοι πέθαναν ἁπλῶς ἀπὸ τὸ φόβο τους ! Ἀποκρίθηκε ἀτάραχα ὁ ἄγγελος.

* * *

Ἕνας Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστὰν διέσχιζε κάποτε καβάλλα, μαζὺ μὲ τὴν ἀκολουθία του, τὴν ἔρημο. Ξαφνικὰ παρουσιάστηκε μπροστά του ἕνα λιοντάρι. Ὁ μεγάλος βεζύρης, οἱ αὐλικοί, οἱ ὑπηρέτες, κατατρομαγμένοι, τῶβαλαν στὰ πόδια κι' ἄφησαν ὁλομόναχο τὸ βασιλιᾶ τους ἀντίκρυ στὸ θηρίο...

Χάρις ὅμως στὴν τόλμη του καὶ τὴν ψυχραιμία του, ὁ Ἐμίρης τὰ κατάφερε νὰ σκοτώσῃ τὸ λιοντάρι καὶ νὰ τὸ κουβαλήσῃ στὸ παλάτι του. Οἱ ἀκόλουθοί του σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ εἶχαν γυρίσει πίσω καὶ μερικοὶ μάλιστα εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἑτοιμάζουν μυστικὰ καὶ τὰ τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἐμίρη, βέβαιοι πὼς ὁ βασιλιᾶς τους δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γυρίσῃ πίσω ζωντανὸς ἀπ' τὴ φρικτὴ ἐκείνη περιπέτεια... Μόλις ὅμως ἔμαθαν πὼς γύρισε πίσω ζωντανός, τοὺς πῆρε τρόμος, γιατὶ ἤξεραν πὼς δὲν θὰ τοὺς συγχωροῦσε ποὶ τὸν ἄφησαν μοναχὸ μπροστὰ στὸν κίνδυνο, ἐνῶ ἦταν καθῆκον τους νὰ ριψοκινδυνεύσουν γιὰ τὸ κατῆρι του...

Πραγματικῶς, τὸ πρῶτο ποὺ ἔκανε ὁ Ἐμίρης, γυρίζοντας στὸ παλάτι του, ἦταν νὰ μηνύσῃ στοὺς δειλοὺς ἀκολούθους του, ποὺ τὸν εἶχαν παρατήσει, νὰ μὴν τολμήσῃ κανένας τους νὰ παρουσιαστῆ μπροστὰ στὰ μάτια του...

Ὁ μεγάλος βεζύρης ὡστόσο σύρθηκε ὥς αὐτόν, κι' ὅταν ἔφτασε μπροστά του, ἔπεσε στὰ γόνατα....

—Ἀνάνδρε ! τοῦ λέει ὁ Ἐμίρης. Τολμᾶς καὶ παρουσιάζεσαι μπροστά μου ;....

—Βασιλιᾶ μου, εἶπε τότε ὁ βεζύρης, ὅταν παλεύουν μεταξύ τους δυὸ λιοντάρια, τί θέσι μπορεῖ νἄχουμε ἐμεῖς τὰ τιποτένια τὰ παληόσκυλα ;

Κι' ὁ Ἐμίρης, εὐαίσθητος στὶς κολακεῖες, ὅπως ὅλοι τους, ὄχι μόνο τὸν συγχώρησε, ἀλλὰ τοῦδωσε ἀμέσως καὶ παράσημο !...

προσκέφαλο τῆς φιλενάδας των καὶ νὰ τῆς δώσουν τὶς πρῶτες ἔμπειρες ὁδηγίες, σύμφωνα μὲ τὴν «προσωπική τους πεῖρα» !...

Καὶ πραγματικά. Σὲ λίγο φάνηκε ἀνάμεσα στὴν περίεργη παρέα, ἀτενοβόλος ἀπ' τὴ χαρά του, ὁ φουτουριστικοεξπρεσσιονιστὴς Πελοψιμάζ, κρατῶντας μέσα σὲ μιὰ πετσέτα ἕνα παχουλὸ καὶ ζωηρότατο μπεμπέκο !...

Κύτταξε μὲ γέλιο ἀγαθὸ τὴ σκυμμένη ἐπάνω του παρέα, κι' ἐνῶ ἡ Κοραλία κοιμόταν τώρα, συντροφεμένη στοργικὰ ἀπ' τὸν ταιγγανοειδῆ πολίστα καβαλλιέρο της, ὁ Πελοψιμάζ εἶπε :

—Ἤταν γραφτὸ τὸ γλέντι μας νὰ γίνῃ φουτουριστικὸ κι' αὐτό, σύμφωνα μὲ τὶς καλλιτεχνικές μου ἀντιλήψεις... Προτείνω λοιπὸν νὰ ἐπιθετήσουμε ὅλοι μαζὺ τὸν ἀπρόσκλητο αὐτὸν μουσαφιράκο καὶ νὰ τὸ στρώσουμε ἴσαμε τὸ πρωΐ στὸ φαγοπότι, κοντοπίνοντας στὴν ὑγειά του καὶ στὴν ὑγειὰ τῆς....δεσποινίδος μάνας του !....

Σᾶς ἀφήνουμε νὰ μαντέψετε μονάχοι τὸν πάταγο, ποὺ προκάλεσαν αὐτὲς ἡ διηλώσεις τοῦ οἰκοδεσπότη στὴν μποέμικη, μὰ καλόκαρδη παρέα του !....

Καὶ τὸ φαγοπότι καὶ τὸ πατιρντὶ κράτησε ὥς τὸ πρωΐ !...